

Szövetkezés

Redactor responsabil:
Fekete Gheorghe.

(Cooperatia)

Ediție specială!
Apare în 32.000 exemplare.

MEGHIVÓ.

A HANGYA FOGYASZTÁSI ÉS ÉRTÉKESITŐ SZÖVETKEZET

október 31-én, a takarékoság világünnepén

szövetkezeti értekezletet tart,

melyre szövetkezetünk minden egyes tagját és azok kedves hozzátartozóit szeretettel meghívjuk és feltétlenül elvárjuk.

Ennek az értekezletnek kiemelkedő eseménye lesz a kitöltött és névreszóló új üzletrészkönyvecskék kiosztása az üzletrészes tagok között.

Éppen ezért hangsúlyozottan kérjük és elvárjuk, hogy ezen az értekezleten **szövetkezeti Tagtársaink személyesen résztvegyenek**, mivel az értekezlet lefolyása után, csak a jelenlevő tagoknak fogjuk átadni a névreszóló új üzletrészkönyvecskéket.

SZÖVETKEZETI TESTVÉREK!

Szövetkezetünk fejlődésének új korszakához érkeztünk. Ebben a közös, áldást hozó, építő-munkában ma több, mint 300 falu 300 fogyasztási testvérszövetkezete 64.000 taggal gyűl össze és veszen részt. Mi sem maradhatunk el, jöjjön el tehát minden öntudatos Szövetkezeti Testvérünk!

Szövetkezetünk és a kötelesség-szava hív. Jöjjetek minél nagyobb számban, legyetek ott mindnyájan!

Jelszavunk: „**Szövetkezésben az erő!**”

A HANGYA FOGYASZTÁSI SZÖVETKEZET IGAZGATÓSÁGA ÉS FELÜGYELŐBIZOTTSÁGA.

Saját tőkét a szövetkezetekbe!

Döntsön önmaga felett a nép!

Irta: Dr. HARMATH JÁNOS, a Hangya-központ vezérigazgatója.

Földműves Testvéreim! Szövetkezeti Tagtársak! A tuloldali Meghívója a fogyasztási és értékesítő szövetkezeteknek igen fontos írás. Nagy sorakozóra hívja a földműves társadalom legjobbjait, az egész szövetkezeti tábort. Az írás ünnepségre hív a takarékoság világnapján, de egyben meggondolásra és döntésre szólítja fel azt a 64.000 szövetkezeti családfőt, akik a szövetkezetekben családjaik és saját maguk védelmére és szolgálatára, mint tagok tömörültek, hogy mint egy nagy munka-tábor, együttes erővel előmozdítsák közös anyagi és erkölcsi jólétüket és boldogulásukat a szövetkezet segítségével.

Dönteni fog a nép! és mert önmaga felett dönt, mikor a szövetkezete ügyében dönt, egyellen pedig sem kétséges, hogy ez a döntés szövetkezeteink javára, a tagok intézményeinek további építésére, az anyagi erő, az üzletrésztők kiegészítésére és növelésére fog szólni és hogy e döntést a néptettekkel is fogja igazolni.

Hallom itt-ott mondani, hogy »a nép nem érti meg a szövetkezet magasztos célját«, »nem tudja, hogy róla van szó«, »vagy legalább is nem hiszi el, nem ad pénz, nem vállal újabb terheket« és hallok más, ezekhez hasonló elenvetéseket, kiszólásokat és bírálatokat. Én azonban a szövetkezeti életben eltöltött 25 év munkássága és a néppel való állandó érintkezésem kapcsán szerzett tapasztalataim egész erejével a leghatározottabban tiltakozom és kiáltom oda e rémhír terjesztőknek, hogy mindezekből egy szó sem igaz és akik így beszélnek, nem ismerik a népet. Aki a fentieket állítja rólatok, Földműves Testvéreim, annak vajmi kevés köze volt valaha is hozzátok! A mi népünk igen is, értelmes. Van magához való esze és ezt számtalanszor bebizonyította és bebizonyítja naponként. A mi népünk igen is, áldozatos, sokat és nagyot tud tenni másokért is, nemhogy magáért, éppen önmagáért ne legyen hajlandó cselekedni, ha annak szükségét látja. Hiszen most a szövetkezetben is önmagáért kell tennie és az önmaga érdekei mellett kell döntenie akkor, amikor a szövetkezeti saját üzletrésztőke kiegészítését és felemelését kezdi meg és e mellett határoz.

A földműves embernek a falu szövetkezete a boltja. De ez a bolt csak akkor az övé igazán, egészen, száz százalékban, ha az övé benne a tőke, a pénz, az áru és minden, amivel a szövetkezet dolgozik és a tagok javát igyekszik szolgálni.

Október hó 31-én döntést hoz a földműves nép, a falu népe arról, hogy akar-e a jövőben ezután erősebb, az eddigieknél jobban felszerelt szövetkezeteket, amelyekben az áru nem a másé is, hanem

csak az övé? Akar-e szövetkezeteket, amelyek a nép termelvényeit is értékesíthessék, vagy a jobb értékesítést előmozdítani tudják? Vagy pedig marad minden a régiben és megelégszik továbbra is a mai fél-szövetkezetekkel, amelyek csekély saját tőkével, az idegen cégek hiteleivel és idegen kölcsönökkel nem tudják azt az eredményt nyújtani, — a vezetők minden szorgalma és munkássága dacára — amit mi tagok mindnyájan szeretnénk és elvárnánk e sokat dicsért szövetkezetektől. Mert tudnia kell azt, hogy ha egy szövetkezet bármilyen okból gyenge, ha nincs áruja, rossz a boltosa, a tagok nem pártolják, kerülük, vagy más ezerféle betegsége van, ezen összes bajok fő oka és eredeti forrása mindig az volt a múltban és az lesz a jövőben is, hogy a szövetkezet nem elegendő saját tőkével indult el és dolgozott, egyszóval mindig pénztelenséggel és szegénységgel küzdött. Az üzletrészek felemelése és kiegészítése, az idegen tőkének a saját tőkével való helyettesítése ezzel szemben azt jelenti és azt fogja előidézni, hogy a tagok egész érdeklődésükkel saját kezükbe vették szövetkezetük sorsának az irányítását. Az intézményt gondozni és ápolni fogják, vásárolni saját boltjukba mennek, a szövetkezet minden ügye, baja érdekelni fogja őket, szóval: pénzzel és munkával, üzletrészekkel és vásárlással vesznek részt saját maguk a szövetkezet működésében. Kértem ezután, hogy lehetséges, hogy egy ilyen igazi szövetkezet — amelyben a tőke és a lélek maga a tag, a maga akaratával, pénzével, érdeklődésével és szeretetével a többi tagok iránt, hogy egy ilyen szövetkezet ne virágozzék, ne nőjön egy év alatt százszor nagyobbra, mint a régi, tőkenélküli fél-szövetkezet, akár évtizedes kintlódások után is. Ki az, ki tagadni merné ezt?

Vasárnap dönteni fogtok tehát, Földműves Testvéreim, hogy most, amikor annyira szükségetek van segítségre, szervezett védelemre és gyarapodásra, továbbra is fél-szövetkezeteket akartok-e és tovább hagyjátok senyedni, lassan égni szövetkezeteket a saját tőke hiányában és az idegen tőke-érdekek szolgálatában, vagy pedig felismeritek mindnyájan az igazságot és meghozzatok a nagy döntést a felemelt saját tőkéjü, a Ti tulajdonotokat képező, a Ti érdekekben dolgozó, a tag lelkéből, érdeklődéséből és szövetkezeti szelleméből és saját tőkéjéből épült igazi, legyőzhetetlen és megingathatatlan ujra születő igazi szövetkezet javára. Vigyázzatok! A döntés évtizedekre fog szólni. A Jövendő magját hintjük el Földműves Testvéreim, ezen az őszi vasárnapon. Mindnyájan ott legyetek e fontos magvetésnél!

Hát még mindig

nem okultunk eleget a multból? Még mindig újabb, meg újabb katasztrófákra, megpróbáltatásokra van szükségünk, hogy meglássa már egyszer minden emberfia nemtörődomségünk káros következményeit? Hát nem szolgált-e elég szomorú példával az élet nekünk, hogy hová vezet, amikor engedjük a lábunk alól kisiklani a talajt? Hát már odáig süllyedtünk, hogy törvényt kellett hozzanak az érdekekben? Hát már annyira elvette a szemünk világát a világ szerelme, hogy a törvény érdekében is szót kell emeljenek köztünk?

Hány szövetkezetnek kellett idáig felszámolnia a **tőkehiány miatt**, hánynak kellett az élet ideig-óráig való megnyujtásáért járni a haláltáncot, amíg végre maga az élet parancsolt rá az ország törvényhozó testületére, hogy csináljon rendet, hogy törvényileg vessen véget annak a lehetetlen állapotnak, amelyben szövetkezeteinknek igen nagy százaléka vergődik, az 5-10 lejes üzletrészekkel?

Hát még mindig nem szégyeljük, hogy éppen a mi szövetkezetünk járja a vitustáncot a tőkehiány miatt? Nem fájdul-e meg a szívünk annak a gondolatára, hogy a gondolatlanságuk miatt hamar lecsaphat ép a mi szövetkezetünkre a törvény ítélete, ha nem teljesítjük a maga idejében annak a rendelkezéseit?

Nem szégyeljük-e elsősorban mi, akiket a közbizalom az igazgatóság, a felügyelőbizottság tagjainak hibótt el, hogy még mi sem egészítettük ki az üzletrésztőkénket 500 lejre, holott már csak 10 hónapot engedélyez erre a törvény? Nem szégyeljük-e még akkor is, ha az előbbi köteletségünknek eleget tettünk, de nem igyekeztünk felvilágosítani, figyelmeztetni testvéreinket, rokonainkat a szövetkezettel szemben fennálló legelemibb kötelelességeikre s ezzel hagytunk mindent a maga mentére? Gondolunk-e arra a nagy felelősségre, amely minden egyes szövetkezeti ajtó becsukódásáért, vagy

egy új ajtó megnyitására az ulókor előtt terhel minket?

Hát még mindig nem szégyeljük mi, a falvak kis emberei, akiknek érdekeiért alakulnak a szövetkezetek, hogy nem vagyunk a mi szövetkezeteinknek hűséges gyermekei? Nem érezzük-e, hogy nincs idő már a további késlekedésre?

Ne aludjunk, ébredjünk hát! A hatvanezer emberből álló szövetkezeti tábor mozogni kezdett! Vigyázzunk, ne maradjunk ki az ébredők sorából! Siessünk és egy akaratlanul cselekedjünk, adjunk

erőt a szövetkezeteinknek. Friss vért öntsünk az elalélt testbe. Tegyük lehetővé, hogy azzá legyen a mi szövetkezetünk is, amivé lennie kell, mert eddig éppen miattunk nem lehetett azzá. Nem lehetett, mert mindig volt valami bennünk, amiért nem lehetett! Addig siessünk, amíg nem késő, mert sokkal nehezebb egy újat alkotni, mint a mostanit megtartani! A szövetkezet pedig olyan valami, amit még a halottaiból is fel kell támasztani.

M.

Az új üzletrészkönyv címlapja.

Az október 31-én tartandó szövetkezeti értekezleten ezt a névre szóló új üzletrészkönyvet fogja a szövetkezet vezetősége átadni minden tagnak. Ebbe az üzletrészkönyvbe be lesz írva az eddig befizetett üzletrész értéke s így megállapítható, hogy mennyi még a hátraléka az illető tagnak, mely összeget be kell fizetnie, hogy legalább 1 darab 500 lejes üzletrésze legyen. — A címlapon látható szép rajz, a szövetkezeti testvéries összefogás erejét jelképezi.

LIVRETUL PĂRȚILOR SOCIALE — ÛZLETRÉSZKÖNYV

membru asociat al cooperativei
szövetkezeti tag részére

Minerva Irodalmi és Nyomdai Műintézet R.-T., Cluj-Kolozsvár,

1937.

Miért fontos az üzletrészek kiegészítése ?

Alább néhány nyilatkozatot közlünk szövetkezeti vezetőinktől, hogy a fogyasztási szövetkezet miért drága kincse a község lakosságának, miért kell azt annyira megbecsülje s miért van rendkívül nagy jelentősége az üzletrészek kiegészítésének, a saját szövetkezeti-tőke megteremtésének ?!

E nyilatkozatok közül különösen *kisgazda-testvéreink soraira hívjuk fel olvasóink figyelmét*, akik együtt élve, együtt küzdve gazdátársaikkal sokszorosan tudják értékelni azt a rendkívül hasznos és eredményes munkát, amit a falvak lakosainak érdekében fogyasztási szövetkezeteink mindenfelé kifejtettek. Kisgazda-testvéreink tisztába vannak azzal, hogy minden fogyasztási szövetkezet milyen drága és megbecsülhetetlen szolgálatot tesz a falu népének a jóminőségű háztartási és gazdasági árucikkeivel, a pontos méréssel és az árak szabályozásával.

Pethő Mózes kisgazda, a magyarhermányi Hangya-szövetkezet ügyvezető igazgatója:

„Amint a gazdaságban a jó termés biztosításáért és a kiadások fedezésére elkerülhetetlenül szükséges az állatállomány, mely adja

az igaerőt, a trágyát és szükség esetén pénzhez is jut utána a gazda, éppen úgy szükséges a szövetkezet haladásához a saját tőke, és a jó vezetés, mert ha nincsen tőke, nem lehet árut beszerezni másképpen csak hitelbe, ami kamattal jár s így a látszólagos haszonnak jó részét kamatba kell fizetni. A szövetkezet így nem tud eredményt felmutatni s ebből támad a tagok elégedetlensége és a vezetőség kedvtelensége... Ha az üzletrészek kiegészítése megtörténik, azután lehet tovább haladni és haladni is kell, mert a fogyasztási szövetkezet minden falunak olyan elkerülhetetlen kelléke, mint a gaz-

dának a jó gazdasági szerszám, a jó és szép állatállomány!”

Berekméri István kisgazda, sáromberki Hangya-fogyasztási szövetkezet ügyvezető-könyvelője:

„Kedves szövetkezeti Tagtársak, mind a hatvannégyezeren. Ti is halljátok meg a Hangya Központ kiáltó szavát és ebből kifolyólag hallgassatok vezetőembereitekre: *Siessetek csonka üzletrészeiteket mielőbb kiegészíteni 500 lejre.* Minden egyes szövetkezeti tag saját községe javát, családjá boldogulását viszi előbbre azzal, hogyha fennálló szövetkezetét nem hagyja elveszni az üzletrésztőke hiánya miatt!”

Takarékosság révén egészítsük ki üzletrészeinket.

A takarékoság olyan segítő eszköz, amivel hatalmas vagyont gyűjthetünk össze, szövetkezeteink, saját gazdasági intézményeink fejlesztésére.

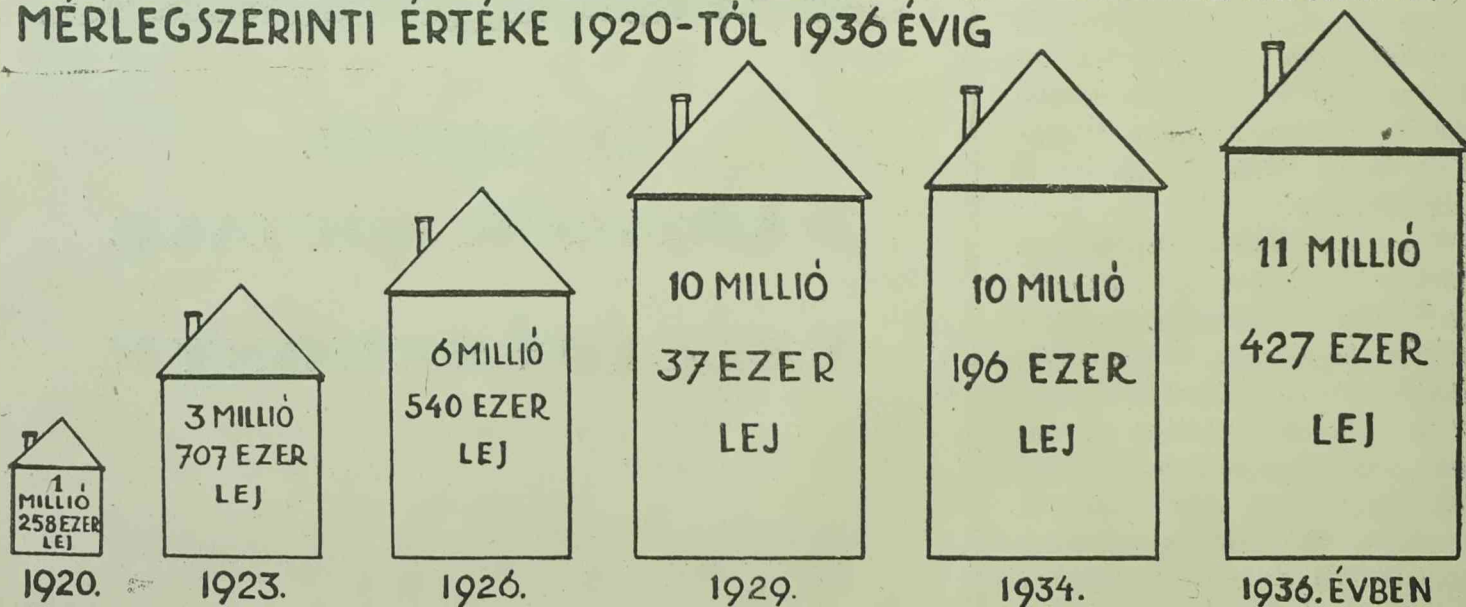
Heti befizetés:

52 hét alatt, 1 évi megtakarítás

2 tojás ára 2 lej	$2 \times 52 = 104$ lej
1 liter tej ára 3 lej	$3 \times 52 = 156$ „
2 „ „ „ 6 lej	$6 \times 52 = 312$ „
1 csomag dohány ára 6 lej	$6 \times 52 = 312$ „
késpénzben 10 lej	$10 \times 52 = 520$ „

CU Cluj / Csak hozzá kell fogni haladéktalanul s takarékoság útján bárki, minden anyagi nehézség nélkül összegyűjtheti üzletrészhátralékát.

A HANGYA FOGYASZTÁSI SZÖVETKEZETEK SAJÁT INGATLANAINAK MÉRLEGSZERINTI ÉRTÉKE 1920-TÓL 1936 ÉVIG

Fentti képünk szemléltetően mutatja be szövetkezeti hálózatunk rendkívül jelentős vagyon-gyarapodását, 1920-tól—1936-ig, ami szövetkezeti saját ingatlanokban történt. 1920-ban mindössze 1 millió 258 ezer lej értékben szerepeltek a tagszövetkezetek saját ingatlanai, míg az 1936. évi összesítő kimutatás szerint, a szövetkezeti ingatlanok mérlegben szereplő értéke: 11 millió 427 ezer lej volt. A szöv. ingatlanok forgalmi értéke azonban jóval meghaladja ennek a kétszeresét, a 23 millió lejt. Még a szegényes szövetkezeti üzletrészek mellett is a 320 szövetkezet közül több, mint 190 szövetkezetünknek van saját háza, ahol nem egy helyen otthont talál a gazdakör, a hitel- és a tejszövetkezet és a kulturház. Hol állanánk a szövetkezeti fejlődésben, ha eddig is nem idegen, nehéz kamatos pénzekkel dolgoztunk volna, hanem saját, szövetkezeti üzletrésztőkével. Szövetkezeti Testvéreim! Okuljunk a mult beszédes tanulságain.